

Consells que Rajoy podria donar a Mas, i viceversa

ENRIC HERNÁNDEZ
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 18.11.06

Els líders del PP i CiU cada vegada tenen més coses en comú. No és només que tots dos fossin escollits a dit pels seus respectius mentors per substituir-los en el poder, ni que tots dos hagin acabat a l'oposició. Experiències ja viscudes i temptacions per conjurar, pressions internes i externes que els dicten el camí a seguir. Això és, abans que res, el que **Rajoy** i **Mas** podrien avui compartir si volguessin i poguessin reeditar les seves cites secretes a Doñana.

Quins temps aquells, quan **Rajoy** acariciava la butaca d'**Aznar** i **Mas** buscava complicitats per ocupar la de **Pujol**. Democràticament desposseïts de les herències que creien legítimament seves, si no es volen batre en retirada més els valdria intercanviar consells i prendre nota dels errors dels altres. O, si per pudor o per prudència prefereixen no fer-ho, que almenys analitzin les seves respectives vicissituds i atenguin la màxima de **Goncourt**: "El més llarg aprenentatge de totes les arts és aprendre a veure".

Dos anys i mig li ha costat a **Rajoy** advertir que, en política, els extremismes sempre condueixen a l'extraradi. Que cap futur es construeix a base de rebequeries nostàlgiques. Ni d'enrabiades per una derrota electoral. Ni d'obsessions malaltisses per demostrar que un brutal atemptat va ser en realitat un cop d'Estat encobert.

Ara prodiga gestos i paraules moderades, desautoritza els *falcons* que l'empenyien cap al radicalisme i escolta els barons del partit que, per interès o per simple tarannà, l'animen a desfer el camí recorregut i ocupar l'espai de centre que mai hauria hagut d'abandonar. Si a més a més no fa cas de les severes admonicions de la màfia mediàtica que fins ara el tenia captiu, potser **Rajoy** arribarà a les generals en condicions si no de guanyar, sí almenys de consolidar el seu lideratge.

Quan abandoni d'una vegada el radicalisme en què es va refugiar fa un parell d'anys, es podria trobar amb **Mas** en ple ascens i alliçonar-lo sobre l'esterilitat d'exercir una oposició assilvestrada, no sigui que CiU cometi la mateixa equivocació. Si el líder nacionalista encara no ha entès que la rudesia de la seva campanya va contribuir als exigus resultats obtinguts a les urnes, el seu antic aliat podria explicar-li que l'estratègia de la crispació mai fa efecte en un país on l'economia marxa a bon ritme i les targetes de crèdit treuen fum. I que si Espanya està immunitzada contra el catastrofisme, Catalunya encara més.

En justa correspondència, **Mas** aconsellaria a **Rajoy** que, per si de cas, no abomini dels seus potencials aliats, ni els demonitzi amb agressives imatges com les que recollia el DVD de CiU o l'últim i trampós vídeo del PP. Tant de bo es fessin cas mútuament i aquest fos el començament d'una bonica amistat.